

רע"פ 1052/23 - נביל חטיב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 1052/23

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקש:

נביל חטיב

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי
בחיפה בעפ"ת 7725-12-22 שניתן ביום
09.01.2023 על ידי כבוד השופט א' בולוס

בשם המבקש:

עו"ד דוניא נעאמנה

החלטה

1. בקשת רשות לערער על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופט א' בולוס) בעפ"ת 7725-12-22 מיום 09.01.2023, בגדרו נדחה ערעור המבקש על החלטת בית המשפט לתעבורה בעכו (כבוד השופט הבכיר י' בכר) בפל"א 11268-02-19 מיום 20.10.2022.

2. מכיוון שהבקשה הוגשה 'בדקה ה-90', שכן המועד לתחילת ריצוי עונשו של המבקש מאחורי סורג ובריח נקבע ליום 09.02.2023, אביא אך את תמצית העובדות הדרושות לעניין.

3. המבקש הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום שהוגש נגדו, בגדרו יוחסו לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה; נהיגה בקלות ראש; ונהיגה ברכב ללא ביטוח. לפי כתב האישום, ביום 31.01.2019 המבקש נהג ברכב חרף הפסילות שהוטלו עליו בימים 08.01.2018 ו-13.11.2018, בגדרי בתיק 11690-11-17 ו-7112-08-18, בסך מצטבר של 11 חודשים. עוד עולה מכתב האישום כי המבקש נהג ברשלנות בכך שנסע באופן פרוע, זגזג בין נתיבי הנסיעה, סיכן את ציבור משתמשי הדרך והכל מבלי שהיה לרכב ביטוח חובה מתאים.

4. ביום 01.06.2021 נגזר עונשו של המבקש לחמישה חודשי מאסר בפועל, בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית; וזאת בהמשך להודאתו, ובהתאם לתסקירי שירות המבחן וחוות דעת מטעם הממונה על עבודות שירות, ולאחר שמיעת טיעוני הצדדים לעונש.
5. ברם, ביום 06.07.2021, הגיש הממונה על עבודות השירות בקשה לשינוי גזר הדין נוכח חוות דעת מודיעינית שהונחה בפניו. בגדרי הבקשה, צוין כי המבקש התייצב לתחילת ריצוי מאסרו בעבודות שירות, והוא הספיק לרצות תשעה ימים; דא עקא, ביום 16.06.2021 המבקש נעצר על-ידי משטרת ישראל בחשד לביצוע עבירת ירי בנשק, ומשכך התבקשה חוות דעת עדכנית מאת המשטרה על אודותיו. חוות דעת כאמור הוגשה לממונה ביום 01.07.2021, וממנה עולה כי המבקש לא מתאים עוד לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, בשל מסוכנות הנשקפת ממנו או כלפיו.
6. המועד שנקבע לדיון בבקשה נדחה מספר רב של פעמים, הן בשל בקשות לדחייתו והן בשל אי התייצבותו של קצין מודיעין מטעם המשטרה. לבסוף, התקיים דיון כאמור ביום 29.06.2022, בסופו ניתנה החלטה המורה לממונה על עבודות השירות להגיש חוות דעת עדכנית, בגדרה תבחן האפשרות כי עונש המאסר ירצה בדרך של עבודות שירות בתחנת משטרה. ביום 31.07.2022 הודיע הממונה, לאחר בדיקה חוזרת עם משטרת ישראל, ולאחר שקיבל פרפראזה עדכנית לעניין המידע המודיעיני, כי קיים חשד למעורבות של המבקש בפעילות פלילית; פעילות המסכנת אחרים, לרבות סביבתו, ובכלל זה מעסיקים אחרים. זאת ועוד הוטעם, כי אין בחלופה לפיה המבקש ירצה את עונשו בעבודות בתחנת המשטרה, אליה מגיעים גם אזרחים, כדי לאיין את המסוכנות האמורה.
7. ביום 11.09.2022 הציגה משטרת ישראל לבית המשפט לתעבורה את המידע המודיעיני בעניינו של המבקש; נשמעו טענות הצדדים וניתנה ההחלטה מושא עניינו. בה נכתב, לאחר עיון, כי הוצגו לבית המשפט "ממצאים ממשיים באשר למסוכנות [המבקש] וכי [המבקש] נמצא תחת איום וסיכון בשל קשר ישיר עם גורמים כלשהם העלולים להעמיד אותו ואת סביבתו בסיכון ממשי". זאת ועוד הוער, כי המידע הקיים מבסס באופן סביר סכנה הנשקפת למבקש עצמו ולאחרים ממנו, וזאת לא רק כלפי כלל משתמשי הדרך בגין עבירות התעבורה בהן הורשע, אלא גם, ובעיקר, כלפי שלום הציבור ואחרים הנמצאים בסביבתו, לרבות במקום בו יבצע את עבודות השירות. אשר על כן, בית המשפט לתעבורה נעתר לבקשת הממונה והורה על הפקעת צו עבודות השירות, והורה כי המבקש ירצה את מאסרו מאחורי סורג ובריח.
8. דעתו של המבקש לא נחה מנימוקי בית המשפט לתעבורה, והוא הגיש ערעור על החלטתו לבית משפט קמא. כאמור לעיל, ערעורו נדחה ביום 09.01.2023, משלא נמצא מקום להתערבות ערכאת הערעור. בפסק הדין עמד בית המשפט המחוזי על כך שעבודות שירות הן פריבילגיה המוענקת לנאשם; על ההליך היסודי שהתקיים בבית המשפט לתעבורה; וכן על התרשמותו שלו מהחומר החסוי שעמד בבסיס ההחלטה והוצג גם בפניו.
9. המבקש מיאן להשלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי.
10. בבקשה נטען כי מדובר בפסיקה שהיא בבחינת "יד קלה על ההדק [...] ללא נימוק המניח את הדעת, וללא הצדקה" בכל הנוגע להפסקה שיפוטית של עבודות שירות; בקשר לעובדות שירות ככל נטען, כי מדובר במסלול עונשי מקובל שלא נכון לראותו כפריבילגיה; לא זו אף זו נטען במרץ, כי חלופה הזמן מבלי שהתממש כל סיכון ממחיש את העובדה שמדובר במידע מודיעיני לא מהימן.
11. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, ובתשובת המשיבה לה, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.
12. הלכה היא, כי בקשה למתן רשות ערעור ב"גלגול השלישי" שמורה למקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה

משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 26/23 יז'כין נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (31.01.2023)). הבקשה דנא לא עומדת באמות מידה אלה, ודי בכך כדי לדחות אותה. בענייננו, כמפורט לעיל, בשים לב לחשדות לביצוע עבירות ירי, ולנוכח המידע החסוי בענייננו וההסברים שניתנו על אודותיו במעמד צד אחד - שוכנעו שתי הערכאות דלמטה כי אם המבקש יבצע עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, קיים חשש לפגיעה בו או באנשים אחרים. המדובר בהחלטות שנטועות כל כולן בדל"ת אמות המקרה הפרטני, שאין הצדקה כי אדרש להן בגלגול שלישי.

הדברים מקבלים משנה תוקף לנוכח לשון סעיף 51(א1) לחוק העונשין, שמסמיך את בית המשפט שגזר על נאשם עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, לגזור עליו עונש אחר, אם לפי חוות הדעת הרלבנטיות ולאחר שמיעת טיעונים, נמצא "יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם, לרבות בנאשם עצמו, אם יישא הנאשם את עונש המאסר בעבודת שירות" (ראו גם: ע"פ 2234/21 אבו רביע נ' מדינת ישראל (06.11.2022)).

13. הבקשה נדחית אפוא וממילא נדחית הבקשה לעיכוב ביצוע שהוגשה בצידה. המבקש יתייצב לריצוי עונשו בהתאם לאמור בסיפא פסק דינו של בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, ט"ז בשבט התשפ"ג (7.2.2023).

ש ו פ ט